

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 779/21
9.11.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Бојане Пауновић, председника већа и судија Александра Вујичића и Душанке Ђорђевић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Гордане Ивковић, записничара, у кривичном поступку против **окривљеног АА и др**, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика, одлучујући о жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Радислава Маравића, изјављеној против пресуде Вишег суда у Смедереву К.бр.26/20 од 14.07.2021. године, у седници већа одржаној дана 09.11.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Радислава Маравића, а пресуда Вишег суда у Смедереву К.бр.26/20 од 14.07.2021. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву К.бр.26/20 од 14.07.2021. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ те му је суд применом одредби чланова 1, 2, 4, 42, 43, 44, 45, 54, 63, 64, 65, 67, 246 став 1 и 246а став 1 КЗ и одредби члана 424 ЗКП, најпре опозвао условну осуду изречену пресудом Основног суда у Великој Плани К.бр.376/18 од 15.07.2019. године, због кривичног дела из члана 246а став 1 КЗ, којом је утврђена казна затвора у трајању од 4 (четири) месеца и одређено време проверавања у трајању од 1 (једне) године, па је казна затвора у трајању од 4 (четири) месеца узета као утврђена, док му је суд за предметно кривично дело из члана 246 став 1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 3 (три) године, и осудио на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 2 (два) месеца, а у коју се има урачунати време проведено у притвору од 07.11.2019. године па до 28.11.2019. године и од 29.04.2021. године до 14.07.2021. године. Истом пресудом окривљени ББ оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање

опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, па му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 30 (тридесет) дана и истовремено одређено да се иста неће извршити ако за време од 1 (једне) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. На основу одредбе члана 83 КЗ према окривљеном ББ је изречена мера безбедности обавезног лечења наркомана на слободи која може трајати највише 3 (три) године, стим да ако се без оправданих разлога не подвргне лечењу на слободи или лечење самовољно напусти, суд ће одредити да се мера принудно изврши у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи. Од окривљеног АА на основу одредбе члана 91 и 92 КЗ одузима се износ од 1.000,00 динара и то као имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела, који износ по правноснажности пресуде има бити уплаћен у корист буџета Републике Србије. Одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет окривљених, па је по том основу окривљени АА обавезан да на рачун Вишег јавног тужилаштва у Смедереву плати износ од 155.750,00 динара, док су окривљени АА и ББ обавезани да на рачун ВЈТ у Смедереву солидарно плате износ од 70.630,00 динара, те да по истом основу у корист буџетских средстава Вишег суда у Смедереву солидарно плате износ од 9.475,00 динара, окривљени ББ плати и трошкове вештачења у износу од 14.026,00 динара, све то у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде а под претњом принудног извршења. Окривљени АА и ББ обавезани су да суду на име паушала плате износ од по 5.000,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде а под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде благовремено је жалбу изјавио бранилац окривљеног АА, адвокат Радислав Маравић и то због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Београду уважи жалбу, ожалбену пресуду преиначи и окривљеног АА ослободи од оптужбе или пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање. Бранилац је тражио да се на јавну седницу позову окривљени ААи бранилац.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је поднеском Ктж.бр.845/21 од 31.08.2021. године предложио да се жалба браниоца одбије као неоснована а ожалбена пресуда потврди.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у одсуству уредно обавештеног заменика АЈТ у Београду а у присуству окривљеног АА и браниоца, адвоката Радислава Маравића, на којој је размотрио списе заједно са побијаном пресудом коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у изјављеној жалби, а у складу са одредбом члана 451 став 1 ЗКП, па је након оцене жалбених навода и предлога, а имајући у виду и писани предлог јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, у наведеном поднеску, нашао:

-жалба је неоснована.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, бранилац окривљеног АА оспорава закључке првостепеног суда и налази да они не произлазе из изведених доказа. Према ставу жалбе током поступка

није утврђено да је окривљени АА другоокривљеном продао четири кесице са биљном материјом – опојном дрогом. Указује се на налаз и мишљење Универзитета у Београду, Биолошког факултета из ког произлази да је након проналажења кесице са материјом скинут брис са истих, издвојен један траг бриса и да је тај траг анализиран, па је утврђено да је већински доносилац тог бриса окривљени АА да је окривљени ББ допринео настанку истог. Ни након испитивања судског вештака др Милице Кецкаревић на главном претресу, чињенично стање није разјашњено. Наиме, окривљени ББ је на главном претресу признао и тврдио да је имао једну кесу у којој је била дрога, да је она била спакована у једној кеси и увезана у ту кесу и да је ту кесу одбацио од себе. И налаз вештака говори о једној кеси, а вештак се изјашњавала о анализи једног бриса и то са кесе говорећи у једнини. Поред сумње о томе да је обављено вештачење правилно, одбрана сматра да је признање окривљеног ББ неверодостојно, да је срачунато и дато уз договорени бенефицирани положај уколико призна наводе оптужнице како против себе тако и у односу на окривљеног АА. У жалби се потом цитирају наводи одбране окривљеног ББ а посебно део у којем је истакао да је изјава сачињена у полицијској управи, у другој просторији, да му је само дата на потпис а да је претходно неколико пута ошамарен од полицијског службеника ВВ. Према ставу жалбе, од значаја је и велики протек времена од када је окривљени ББ признао више него што му је стављено на терет, дакле не само да је држао за сопствену употребу опојну дрогу већ и да је претходно ту дрогу набављао и то од окривљеног АА.

Апелациони суд у Београду је анализирао изнете жалбене наводе, најпре оне који се тичу битних повреда одредаба кривичног поступка, па налази да насупрот жалбеним наводима првостепена пресуда садржи разлоге о одлучним чињеницама у којима је одређено и потпуно изнето које су то чињенице утврђене у поступку из којих произлази јасно који докази потврђују чињенице од важности за доношење законите одлуке у овој кривичноправној ствари, а што је све у складу са садржином доказа на којима се заснивају закључци првостепеног суда. Будући да су у чињеничном опису садржаном у изреци наведене све чињенице и околности које чине обележје предметног кривичног дела као и оне од којих зависи примена одредаба материјалног права, по налажењу Апелационог суда у Београду, ожалбена пресуда није обухваћена битном повредом одредаба кривичног поступка која је представљала основ за изјављивање жалбе. Самим тим, првостепена пресуда нема недостатака због којих се не би могла испитати њена законитост или правилност.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, жалбом браниоца се оспорава оцена суда о изведеним доказима, оцена одбрана окривљених, а самим тим се оспоравају чињенични и правни закључци првостепеног суда, при чему се у жалбама износи сопствена оцена изведених доказа, другачија од оне коју је дао првостепени суд у образложењу пресуде.

По оцени Апелационог суда у Београду, изнетим жалбеним наводима браниоца окривљеног АА, неосновано се жалбом побија ожалбена пресуда у погледу утврђеног чињеничног стања, обзиром да је првостепени суд на основу свих изведених и правилно оцењених доказа наведених у образложењу пресуде, оцењених како појединачно тако и у међусобној повезаности, а у склопу изнетих одбрана окривљених, правилно и у потпуности утврдио све чињенице одлучне за доношење законите одлуке.

Разлоге које је првостепени суд дао за своје чињенично и правно закључивање у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду, налазећи да се наводима жалби бранилаца не доводи у сумњу.

Наиме, првостепени суд је након детаљног изношења садржине доказа изведених на главном претресу, исцрпне и потпуне анализе, дао јасну оцену доказа и разлоге због којих не прихвата одбрану окривљеног АА и налази да је усмерена у правцу избегавања кривице а то из разлога што је у супротности са изведеним доказима на главном претресу који сви скупа демантују његову одбрану. Истовремено, првостепени суд је анализирао и одбрану окривљеног ББ, правилно уочио да је у различитим фазама кривичног поступка износио одбрану на различити начин, али да се ради о разликама које су такве природе да не могу да одреде исход ове кривичноправне ствари. Првостепени суд правилно налази да је током кривичног поступка окривљени ББ признао да је код њега пронађена опојна дрога и то она коју је купио од окривљеног АА и то да би је користио за себе. Првостепени суд даље налази да је окривљени ББ како у полицији тако и на главном претресу рекао да је опојну дрогу купио од АА, међутим, током истраге због своје безбедности није смео да каже од ког лица је набавио опојну дрогу, а тада је од стране полицијског службеника ВВ вршена присила у односу на њега. У том делу првостепени суд правилно оцењује неоснованом одбрану окривљеног, ово стога што је таква одбрана оповргнута исказом сведока ВВ, који је тврдио да никакве присиле није било у односу на окривљеног ББ. У прилог истинитости тог сведока је и чињеница да је Основно јавно тужилаштво у Великој Плани у свом извештају Кт.бр.912/19 од 06.03.2020. године а на основу кога је донето и решење од 18.02.2020. године, одбацило кривичну пријаву коју је поднео оштећени ББ јер не постоје основи сумње да је пријављени сведок ВВ учинио кривично дело које се гони по службеној дужности, при чему треба имати у виду да против таквог решења подносилац пријаве као оштећени, није изјавио приговор, као и чињеницу да је сведок ГГ потврдио да није било никакве силе према окривљеном ББ.

Првостепени суд је правилно утврдио да је конкретном приликом извршена продаја а самим тим и примопредаја опојне дроге и новца између окривљеног АА као продавца и окривљеног ББ као купца, а на шта указује и садржина потврде о привремено одузетим предметима од окривљеног АА од кога је предметном приликом одузето 1.000,00 динара. У погледу вештачења првостепени суд правилно закључује да одбрану окривљеног ББ да се ради о опојној дроги коју је купио од АА потврђује и садржина биолошког вештачења одакле произлази да је окривљени АА већински доприносилац трага изолованог из бриса са спољне пвц кесице. То је потврдила на главном претресу др Милица Кецаковић Марковић, која је појаснила шта је био предмет биолошког вештачења као и сведок ДД из чијег исказа несумњиво произлази да је у се у конкретном случају радило о кесици у којој је било више кесица а то на крају потврђује и потврда о привремено одузетим предметима од ББ.

Дакле, по налажењу Апелационог суда у Београду, чињенични и правни закључци првостепеног суда нису доведени у сумњу жалбеним наводима којима се указује да је првостепена пресуда резултат погрешне оцене изведених доказа и да нису расветљене све релевантне чињенице у овој кривичноправној ствари. С обзиром на овакав став, овај суд прихвата као правилан закључак првостепеног суда, а наиме да су

се у радњама окривљеног АА наведеним у изреци ожалбене пресуде стекла сва битна обележја бића кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика.

Испитујући побијану пресуду у делу одлуке о казни, Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд најпре правилно утврдио да је окривљени АА унутар времена проверавања одређеног по пресуди Основног суда у Великој Плани К.бр.376/18 од 15.07.2019. године, извршио предметно кривично дело и то само по себи подразумева опозив наведене условне осуда на основу члана 67 став 1 КЗ и то стога што му је за предметно кривично дело утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) године. Првостепени суд је даље правилно применио и одредбу члана 67 став 3 КЗ, узимајући као утврђену казну из опозване условне осуде, а затим правилно одмерио јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 2 (два) месеца. Оваква казна је према ставу Апелационог суда у Београду правилно одабрана и одмерена а истовремено нужна да утиче на окривљеног да више не врши кривична дела и таквом казном ће се у потпуности остварити сврха кажњавања предвиђена одредбом члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ. При томе, првостепени суд је правилно од олакшавајућих околности ценио младост окривљеног АА који је у време извршења имао 22 године. Овај суд је имао у виду и да је првостепени суд погрешно од отежавајућих околности за окривљеног АА ценио чињеницу да је до сада осуђиван обзиром да је првостепени суд баш овом пресудом опозвао условну осуду изречену пресудом Основног суда у Великој Плани К.бр.376/18 од 15.07.2019. године. Имајући у виду да се у жалби као основ наводи и одука о казни, међутим у том делу жалба не садржи баш никакве разлоге, Апелациони суд у Београду је оцењујући све околности из члана 54 КЗ нашао да је правилна одлука о врсти и висини кривичне санкције која је изречена окривљеном.

Имајући у виду све наведено, Апелациони суд у Београду је применом одредбе члана 457 ЗКП, донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар-виши саветник
Гордана Ивковић с.р.

Председник већа-судија
Бојана Пауновић с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић